

35. И рече имъ : Когато вы пратихъ безъ кесіѣжъ, безъ тѣржикъ и безъ обуща, останѣхте ли лишени отъ нѣщо? А тѣ рекохъ : Отъ нищо.

36. Тогазъ имъ рече : Но сега който има кесіѣжъ да *ѣжъ* земе *съсе* себе си, така и тѣржикъ, и който нѣма, нека продаде дрехъ-тѣ си и нека купи ножъ.

37. Защото ви казувамъ, че още и това писано-то трѣба да ся испълни на мене : И съ беззаконны-тѣ ся счете ; защото *писаны-тъ* за мене, зематъ край.

38. И тѣ рекохъ : Господи, ето тука два ножа. А той имъ рече : Доволно сѣ.

39. И излѣзе та отиде по обычаю на горъ-тѣ Елеонскъ ; отидохъ слѣдъ него и ученици-тѣ му.

40. И като дойде на мѣсто-то, рече имъ : Молѣте ся да не впаднете въ искушеніе.

41. И той ся отлѣчи отъ тѣхъ колкото единъ хвърлѣй камькъ, и колѣнчи и моляше ся,

42. И думаше : Отче, ако щешъ да мя заминешъ съ тѣзи чашъ ; обаче не моя-та воля, но твоя-та да бѣде.

43. И яви му ся ангелъ отъ небе-то та го укрѣпываше.

44. И понеже бѣ въ тѣжъ, моляше ся по усърдно : и потъ-та му станъ както капкы кръвь които капяхъ на земѣ-тѣ.

45. И като станъ отъ молѣ-тѣ, дойде при ученици-тѣ си, и намѣри ги заспалы отъ скърбъ :

46. И рече имъ : Що спите? станѣте та ся молѣте, за да не впаднете въ искушеніе.

47. И когато още говоряше той, ето народъ, и тойзи който ся наричаше Іуда, единъ отъ дванадесетъ-тѣ, вѣрѣше напрѣдъ тѣхъ, и приближи при Іисуса да го цѣлуе.

48. А Іисусъ му рече : Іудо, съсъ цѣлуваніе ли прѣдавашъ Сына чловѣческаго ?